

Padám, když svítá

Hana Zagorová

Květiny spí ve vázách
a tiká plynoměr,
vyschlá vláha v oázách,
tohle vůbec není fér,
prach usedá na dárcích
a svíček mrtvý dech,
víno stárne v pohárcích,
zvuky kroků na schodech...

Padám, padám z té výšky,
padám z mých snů, když svítá.

Najednou si připadám
tak prázdná po ránu
jako dávná melodie
v prasklém piánu.

Jen květiny spí ve vázách
a já mám ranní splín.
Někde v koutě číhá strach,
když tě blízko nevidím.

Slunce hází prasátka
a posmívá se všem.

Místo lásky pozlátka
s vyplazeným jazykem.

Padám, padám z té výšky,
padám z mých snů, když svítá.

Najednou si připadám
tak prázdná po ránu
jako dávno melodie
v prasklém piánu.

Najednou si připadám
tak prázdná po ránu
jako dávno melodie
v prasklém piánu.